

[Forsvarsministeren.]

delse. Jeg skal kun med Hensyn til det Spørgsmaal, det ærede Medlem særlig henpegede paa, at der i Øjeblikket var visse Vanskeligheder med Beboelsesforholdene for et Antal Befalingsmænd, sige, at jeg skal lade Spørgsmaalet nærmere undersøge, men at Forholdet er det, at 2den Bataillon, der i Øjeblikket er i Tønder, skal flyttes til Fredericia, naar Kasernen dør er fuldført i Foraaret 1940, idet Fodfolkspionererne anbringes i Tønder i Stedet for, og til den Tid vil jeg saa antage, at ogsaa dette Forhold retter sig, saa man kan sige, at den Mangel, der maaske i Øjeblikket er paa Lejligheder, er midlertidig ligesom den Ordning, vi i Øjeblikket har med Hensyn til Belægning af Kasernen i Tønder.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch omtalte en Artikel af Kommandør Evers i „Berlingske Tidende“ Søndag den 9. Oktober og anmodede mig om at udtale mig nærmere herom. Det skal jeg gerne gøre. Jeg imødekommer derved ogsaa en Opfordring, som blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Brorsen, endda med en saadan Iver, at man var lige ved at faa det Indtryk, at der var noget, som Taleren for sit eget Vedkommende gerne vilde have skrevet i Glemmebogen. Jeg har selvfølgelig intet imod, at man afæsker mig en Udtalelse om den nævnte Artikel, men da jeg hørte det ærede Medlem Hr. Brorsen fare frem mod mig og med Strenghed forlange Besked, truende mig med Sagkundskabens knusende Dom, da maa jeg sige, at jeg undrede mig saare.

Det ærede Medlem sagde Sp. 83, at der var rejst en „Anklage“ mod mig — jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til et Par korte Citater. Det ærede Medlem sagde ordret: den — altsaa Anklagen — „kan man ikke uden videre feje til Side, da den er fremsat af en af dem, der har Ansvar, jeg tror, den paagældende Kommandør oven i Købet er Chef for vort største Orlogsskib“.

At man virkelig skulde høre den Tale af Partiet Venstres Ordfører! Har det ærede Medlem virkelig aldrig ført hørt Sø- og Landofficerer i givne Situationer sige deres Mening om en Forsvarsordning og om en Regerings Militærpolitik? Det har det ærede Medlem Hr. Brorsen sikkert. Det ærede Medlem har ogsaa tidligere kunnet fastslaa, at saadanne Udtalelser i Regelen var af kritisk, ofte særdeles skarp Karakter. For saa vidt er der intet nyt ved Kommandør Evers's Artikel. Saaledes har visse Officerer optraadt i hele dette Aar-

hundrede, og det ærede Medlems Parti og ogsaa Det konservative Folkeparti har faaet sin rigelige Part af denne Kritik. Skulde det ærede Medlem Hr. Brorsen f. Eks. have glemt 1922? Lad mig da minde det ærede Medlem om Navne som Generalmajor Krebs, Oberst Pagh-Hansen eller selve Generalstabschefen, Generalmajor Louis Nielsen, og endnu flere, der fordømte Forsvarsordningen af 1922.

Kommandør Evers svinger sig i sin Artikel op til at tale om „Mord paa værgeløse Personer“, hvad der synes at have gjort sin Virkning paa det ærede Medlem Hr. Brorsen. Medmindre det ærede Medlem føler Trang til at uddybe dette Emne om militære Tjenestemænds Udtalelser ved forskellige Lejligheder, skal jeg ikke trætte det høje Ting med Citater, jeg er ellers rede. I Øjeblikket skal jeg blot minde det ærede Medlem om saadanne Udtryk af højtstaaende Officerer om Forsvarsordningen af 1922 som f. Eks. „Camouflage“, „en Ulykke for vort Land“, „hensigtsløst udgydt Blod“, og jeg skal minde om Officersbladets Ønske om at faa „de politiske Handelsmænd“ tiltalt for „falsk Varebetegnelse“. De, der omtaltes paa denne smagfulde Maade, var ikke de nuværende Regeringspartier, men det var Partiet Venstre og Det konservative Folkeparti. De to Partier lod sig imidlertid ikke anfægte af denne skrappe Kritik, den fejede de uden videre til Side, for at bruge det ærede Medlem Hr. Brorsens Udtryk.

Det er da for Resten heller ikke mere end 9 Aar siden det ærede Medlem Hr. Brorsen selv var Forsvarsminister. Det var ikke lutter Idyl dengang mellem det ærede Medlem som Forsvarsminister og Officererne og specielt da ikke mellem det ærede Medlem og Hr. Evers's Kolleger, Søofficererne. Det har baade det ærede Medlem Hr. Brorsen og det ærede Medlem Hr. Vanggaard nogle Gange talt aabenhjertigt med det ærede Medlem Hr. Westermann om, for ikke saa længe siden endda, og disse ærede Venstremedlemmer gav os dengang et utvetydigt Indtryk af, at det var ukloge og umaadeholdne Krav, der dengang rejstes fra en Del Søofficerer med det ærede Medlem Hr. Westermann i Spidsen. Det ærede Medlem ønskede ikke dengang som Forsvarsminister at danse efter det ærede Medlem Hr. Westermanns saa sagkyndige og saa ansvarlige Pibe, men nu kommer dette ærede Medlem Hr. Brorsen med Forargelse i Stemmen og holder Kommandør Evers's Artikel op som en Bebrejdelse over for mig. Jeg har vist Lov til paa denne skildrede Baggrund at anbefale